

РЕШЕНИЕ
№ 10539

София, 22.11.2002

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на тридесети септември две хиляди и втора година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АЛЕКСАНДЪР ЕЛЕНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: МАРИНА МИХАЙЛОВА

ВАНЯ АНЧЕВА

при секретар Илиана Иванова и с участието на прокурора Анна Банкова изслуша докладваното от съдията **МАРИНА МИХАЙЛОВА**
по адм. дело № 5246 / 2002.

Производството по делото е образувано на основание чл. 33 и сл. от ЗВАС по касационна жалба на гражданско сдружение "Обществен барометър" град Сливен против решение от 04.03. 2002 година, постановено по адм. дело №2001/2001 година на Софийски градски съд.

Оплакванията в касационната жалба са за допуснати нарушения по чл.218б, ал.1 ,б. "в" ГПК.

Ответникът - директорът на Агенция за държавен вътрешен финансов контрол /АДВФК/ София, чрез процесуалния си представител излага становище за недопустимост на решението, като постановено по просрочена жалба и алтернативно за неоснователност на касационната жалба.

Заинтересуваната страна - Технически университет /ТУ/ град София счита касационната жалба за неоснователна, а обжалваното решение - за правилно. Представителят на Върховната административна прокуратура поддържа становище за неоснователност на касационната жалба и за правилност на обжалваното решение, като постановено при спазване разпоредбите на материалния закон.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 33, ал.1 от ЗВАС - допустима е, и разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

С обжалваното решение Софийски градски съд е отхвърлил жалбата на гражданско сдружение "Обществен барометър" град Сливен срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, изразен в писмо №2418-0025/06.07.2001 година на директора на АДВФК град София и е оставил без разглеждане искането за произнасяне по същество. От фактическа страна е било установено по делото, че със заявление председателя на гражданско сдружение "Обществен барометър" е поискал от директора на Териториална дирекция за

държавен вътрешен финансов контрол - град Сливен достъп до обществена информация, представляваща ревизионен акт за извършена ревизия в Колеж - Сливен към Технически университет София и ревизионен акт относно извършена ревизия в Инженерно - педагогическия факултет към ТУ - София. С писмо №127/29.03.2001 г. директора на ТД на АДВФК Сливен е отговорил на заявителя, че териториалните дирекции не са ЮЛ и нямат право да предоставят информация на външни потребители без съгласието на Агенцията. В същото писмо е посочено, че заявлението не отговаря на изискванията на закона, поради липсата на изходящ номер, липса на подпис и печат на заявителя. Директорът на АДВФК с писмо №2418-0025/06.07.2001 година е уведомил заявителя, че заявлението му не отговаря на изискванията на чл. 25, ал.1, т. 2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ - заявлението не съдържа конкретни въпроси, т.е. описание на исканата информация. Освен това като мотиви за отказа да се предостави исканата информация в цитираното писмо е посочено, че органите на АДВФК имат задължение да опазват служебна тайна съгласно разпоредбите на чл. 12, ал.1, т.3 във вр. с чл. 3, т.4 от ЗДВФК. При така приетите факти по делото, СГС е приел, че предмет на обжалване е именно цитирания отказ на директора на АДВФК, който е законосъобразен. Според СГС подаденото заявление страда от пороци, които не са били отстранени в хода на административното производство, а именно: липсва подпис на заявителя, както и в същото не се съдържа описание на конкретната информация, която се иска. Въпреки това директора на ТД на АДВФК е изпълнил задължението си по чл. 8 от ЗАП, като е изпратил заявлението до директора на АДВФК. От своя страна органът по чл. 3 от ЗДОИ е изпълнил задължението си по чл. 29 от закона да уведоми заявителя, че следва да уточни предмета на исканата информация. В обжалваният отказ директора на АДВФК едновременно е посочил, че заявлението не съдържа реквизитите по чл. 25, ал.1, т.2 от ЗДОИ, както и се е произнесъл по същество. Предвид на обстоятелството, че в предвидения в чл. 29, ал.1 от ЗДОИ срок заявителя не е уточнил предмета на исканата информация, по силата на ал. 2 от същия текст заявлението се оставя без разглеждане. В конкретния случай това не е направено от заявителя, с оглед на което СГС е обосновал изводи, че заявлението не отговаря на изискванията на чл. 25, ал.1, т. 2 от ЗДОИ и поради това отказът за предоставяне на исканата информация е правилен и законосъобразен.

Така постановеното решение е неправилно, поради допуснати нарушения на материалния закон - отменително основание по чл. 218б, ал.1, б. "в" ГПК. Правилен е извода на СГС, че писмо №2418-0025/06.07.2001 година представлява отказ на органа по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ да бъде предоставена поисканата от заявителя обществена информация. Неправилни обаче са съображенията относно неговата законосъобразност. Като мотиви за отказа са посочени следните основания: 1. че заявлението не отговаря на изискванията на чл. 25, ал.1, т. 2 от ЗДОИ - т.е. не съдържа описание на исканата информация и 2. че органите на АДВФК имат задължение за опазване на служебната тайна съгласно чл. 12, ал.1, т. 3 във вр. с чл. 3, т. 4 от ЗДВФК, поради което следва да бъде поискана такава информация на основание чл. 37, ал. 2 от ЗДОИ от оторизираните органи на АДВФК.

Като се е позовал на разпоредбата на чл. 25, ал.1, т.2 от ЗДОИ, административния орган е следвало да изпълни задължението си по чл. 29, ал. 1

от закона, по силата на която разпоредба, в случай, че не е ясно точно каква информация се иска, или когато тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата информация в срок от 30 дни. Като не е изпълнил това свое законово задължение, административният орган не може да се ползува от дадената му възможност по ал. 2 на чл. 29 от ЗДОИ да остави заявлението без разглеждане. В този смисъл постановения от него отказ на това основание е незаконосъобразен. Освен това видно от самото заявление, то съдържа точно и конкретно описание на исканата информация - достъп да съдържанието на два документа - ревизионни актове, индивидуализирани в т. 1 и 2 на същото.

Второто посочено основание за отказ за предоставяне на исканата информация, касаещо обстоятелството, че тази информация представлява служебна тайна, също не може да бъде възприето за основателно в тази му редакция. Разпоредбата на чл. 37, ал.1, т. 1 от ЗДОИ предвижда като основание да бъде отказан достъп до обществена информация, когато исканата информация представлява държавна или служебна тайна. В конкретния случай в отказа се твърди, че исканата от заявителя информация представлява служебна тайна, като се позовава на разпоредбите на чл. 12, ал.1, т. 3 във вр. с чл. 3, т.4 от ЗДВФК. Съгласно разпоредбата на чл. 3, т. 4 от ЗДВФК "при упражняването на държавния вътрешно финансов контрол, контролните органи прилагат принципа на опазване на служебната тайна - неразгласяване и непредоставяне на информация, станала им известна при или по повод изпълнение на служебните им задължения, освен ако това не е предвидено със закон." Текстът на чл. 12, ал.1, т. 3 задължава органите на агенцията при изпълнение на служебните им задължения да не разгласяват факти и обстоятелства, станали им известни при или по повод изпълнение на служебните им задължения. При тази редакция на двете законови разпоредби е видно, че същите са неотнормирани към забраната, визирана в чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ за предоставяне на обществена информация, когато тя представлява служебна тайна. Тези разпоредби регламентират само задълженията на контролните органи на агенцията при или по повод на службата им. Следователно в обжалвания отказ не се сочи конкретна разпоредба от ЗДВФК, по силата на която исканата информация представлява служебна тайна и достъпът до нея не може да бъде предоставен.

На трето място обжалваният отказ е незаконосъобразен и като постановен в нарушение на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 31 от ЗДОИ. В заявлението до органа по чл. 3 от закона е посочено, че се искат ревизионни актове на колеж и факултет към Технически университет град София, т.е. информацията се отнася до трето лице по смисъла на цитираните разпоредби. Когато исканата обществена информация се отнася до трето лице /ФЛ или ЮЛ/ и липсва неговото изрично писмено съгласие за предоставяне на обществена информация, това е основание за отказ за предоставянето ѝ - аргумент от разпоредбата на чл. 37, ал.1, т.2 от ЗДОИ. В чл. 31, ал.1 от същия закон е предвидена възможност за удължаване на срока по чл. 28, ал.1, когато поисканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, а с ал. 2 се задължава съответния орган да поиска изричното писмено съгласие на третото лице в определен срок. В ал. 3 до 5 на чл. 31 от ЗДОИ са посочени останалите изисквания по изпълнение на

процедурата за предоставяне на обществена информация, касаеща трето лице. В обжалваният отказ тези изисквания на закона не са обсъдени, предвид наличието на хипотезата именно на искана информация, която засяга интересите на трето лице - Технически университет София.

Направеният довод от ответника по касационната жалба, че СГС се е произнесъл по просрочена жалба и това води до недопустимост на неговото решение, е неоснователен. По делото липсват данни кога обжалвания отказ на директора на АДВФК е съобщен на жалбоподателя, поради което за него не е започнал да тече срокът за обжалване по чл. 40, ал. 2 от ЗДОИ във вр. с чл. 37, ал.1 от ЗАП. С олед на това жалбата следва да се приеме за подадена в срок и в този смисъл правилно СГС се е произнесъл по съществото на спора. Постановеното от него решение не страда от порока недопустимост.

Предвид на изложеното, обжалваното решение на СГС следва да бъде отменено и вместо него настоящата инстанция да постанови друго по същество, с което да отмени отказ №2418-0025/06.07.2001 година, като върне преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията на съда.

Воден от горното, на основание чл. 40, ал. 2 от ЗВАС, Върховният административен съд - Пето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 04.03.2002 година, постановено по адм. дело №2001/2001 година на Софийски градски съд и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ отказ №2418-0025/06.07.2001 година на директора на Агенция за държавен вътрешен финансов контрол.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията на съда, дадени в мотивите на решението.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Александър Еленков

ЧЛЕНОВЕ: /п/ Марина Михайлова

/п/ Ваня Анчева